

הגרעין תורני-חברתי יבנה

"PINE PES"

פרשת 'כי-תשא'-גיליון מס' 116 עז' אדר התשע"ב.
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן יבנה ובאי-מילים
ניתן לראות את כל הגיליונות באתר www.tipot.co.il חפצו אותנו בפייסבוק

הרב אריה סעדיה

מיום חיים

"כאילו נעשה שותף להקב"ה
ממה שנאמר 'ויכל א-לוקים ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה' –
משמע שגמר המלאכה היה בעצם יום
השביעי. ולעיל משמע כי 'ביום
השישי' – ויכולו השמים והארץ?"

מיישבים חז"ל כי מלאכת העולם אכן נגמרה
בששת הימים, אך דבר אחד היה חסר בעולם – מנוחה
– באה שבת, באה מנוחה. זו הברירה של יום השביעי.
מעתה, לאחר שנמסר לישראל כוח להוסיף מחול
לקודש נמצא כי בנוסף לאותם 24 שעות
שהקב"ה ברא את יום המנוחה והקדושה
לישראל, רשאי כל יהודי להוסיף מחול על
הקודש וזהו "לעשות את יום השבת לקדשו"
ונעשה שותף להקב"ה.

מוסיף הבן – יהודע חידוש: במקרא עצמו
"ויכולו" כתוב בכתב חסר, ומנין פרשת ויכולו
הוא 72. בגימטריה הוי"ה (26) ו-אדם (45). יחד
עם הכולל (1 +) שווה 72 כמנין פרשת

"ויכולו". לרמז כי בריאת מנוחת השבת ומדויק בלשון
הגמרא: "מעלה עליו הכתוב כאלו נעשה שותף"
דהיינו כפי שהוא נכתב בתורה ויכולו בכתב חסר.
בימים שיש נטייה אצל אנשים להתיר תחבורה
ציבורית ביום השבת ולפגוע ביום המנוחה. לא די
בחילול השבת ההמוני הקיים בחוצות ישראל, להוסיף
עוד? שנוכה שד' יחזיר את כולם
להיות שתפים להקב"ה במעשה
בראשית, לעשות את השבת.

שבת שלום ומבורך!

לעשות את השבת

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת ..."
גם בעשרת הדברות שבפרשת ואתחנן נאמר: "על כן
ציוך ד' א-לוקיך לעשות את יום השבת" עיקרה של
שבת לנוח ולשבות ממלאכה. יש לזכור את יום השבת
– "זכור את יום השבת לקדשו". יש לכבד ולענג את
השבת (ישעיה נח, יג),

אך מה יש לעשות בשבת? הרי אנו מצווים דווקא
שלא לעבוד בשבת, קשה לומר שה"לעשות" מתייחס
לקידוש כי חז"ל כבר קבעו
שדיבור בפה אינו נחשב
למעשה.

אלא יש לומר שמדובר ברעיון
שבת קשורה עם מעשה
בראשית, וכל ביטוי "עשיה"
במעשה בראשית הכוונה לתקן
ולשכלל, ולאו דווקא הכוונה
לעשייה הפיזית.

אין ספק שהשבת היום, אצל
שומרי שבת, נראית יפה יותר, נוחה יותר ונעימה יותר
מאשר בתקופה קדומה או בימי הביניים. כי היום

מנצלים את ההתקדמות ברמת החיים ואת
השכלולים הטכניים גם לענייני שבת. בזה
אנו למעשה "עושים את השבת בצורתה
העכשווית ייתכן שהכוונה "לעשות" את
כל ההכנות הנכונות הנוחות לשבת.
בגמרא במסכת שבת קט' נאמר "כל
המתפלל בערב שבת ואומר "ויכולו",
מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף
להקב"ה" מבאר הבן – יהודע את השבת

מערכת עלון "לשם שמים"
ishamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ישרות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

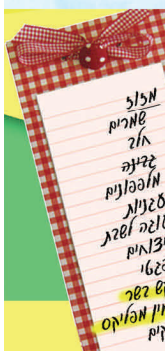
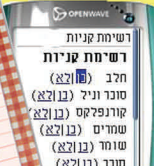
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בי"ב מזוז רח' שבז' 08-9436945

העניין הזה, שיש בו חשיבות רבה, נשכח לנו, ונשכח לנו גם כן, שיש בו חשיבות רבה.

קרוב רחוק

ג'רבה, טוניס, 1721.

השמש הייתה באמצע השמיים, מצליחה לחלץ עוד אגל זיעה על מצחו של יוסוף. הוא ישב במרפסת הקדמית של ביתו וחיכה לשמואל. בנו הקטן יצא בשליחותו אל השוק והיה אמור לשוב לפני שעתיים. יוסוף לא היה מופתע. זו הייתה התנהגות אופיינית לשמואל. וכך מצא את עצמו, מתאדה בחום הנוראי של המדבר, מחכה לבנו הסורר. כאשר ראה את דמותו של בנו מרחוק, השמש כבר לא שימשה כמקור החום היחיד שהלהיט אותו. בנו חזר בידיים ריקניות! "איפה הקניות?" נבח עליו. שמואל החזיר לעומתו פרצוף מתנשא, "השוק היה חלש היום." "אז למה חזרת רק עכשיו?" שאל יוסוף כשידיו על מותניו. "פגשתי כמה חברים שם... לא אמרת לי מתי לחזור." "אתה לא יודע שאמא צריכה את המצרכים? עכשיו איך היא תכין קוסקוס? אבל לא, לשמואל יש דברים יותר חשובים, כמו לבלות עם החברים הגויים שלו!" "כל יום אתם זה אותו דבר! קוסקוס-קידוש-תפילות-קוסקוס. די כבר! מה הבעיה שלכם עם החברים שלי? שאני לא סגור ומקובע כמוכם?" סקאחחח! כאפה מצלצלת הוטחה על לחיו של שמואל. הוא הניח את ידו על לחיו הבווערת והסתכל על אביו בעיניים רושפות. "בחיים שלך אל תדבר ככה על אמא שלך! אתה יהודי, שמואל, אל תשכח את זה." "זה סמי, ואני כבר מזמן לא יהודי..." אמר בנו, הסתובב ורץ הרחק. יוסוף צפה בכאב בבנו המתרחק ממנו, שלא הצליח להעביר לו את אמונתו. מתבולל לו לאיטו בשמש השוקעת.

קייב, אוקראינה, 1876.

השמש לא זרחה כאן כבר שבועות, או כך לפחות נדמה היה לינקעל. הקור חדר לכל העצמות בגופו וגרם לו לרעוד, ובכל זאת הוא נשאר לשבת בפתח הבית, מצפה בכיליון עיניים לשרוליק. בנו הצעיר היה אמור לחזור מהחיידר לפני כמה שעות טובות, וכמו כל הימים האחרונים הוא בושש להגיע. רק כאשר שפתיו כבר התחילו להכחיל, ראה את שרוליק פוסע בשלג, עטוף במעיל. תחת חיקו היו ספרים שניקעל לא זיהה כספרי קודש.

"מה יש לך ביד, שרוליק?" בנו החיזור הביט בו ושקל את מילותיו. "סתם ספרים שהשאלתי מהספרייה." "מהספרייה?" זעם ינקעל. "שם אתה מבלה את כל הערבים האחרונים שלך? זה לא מקום ליהודים!" "אני ממש לא מסכים, אבא. גם ליהודים יש מקום בכלכלה, בפוליטיקה ובהשכלה. לא הכל זה רק שמירת תורה ומצוות. האמת היא, שאני בכלל לא יודע מה עוד רלוונטי בתורה הזו." ינקעל הניח את ידו על חזהו וכאילו נהדף אחורה. לחייו הסמיקו על אף הקור העז. "אתה מדבר כמו גוי!" "לא אבא, אתה פשוט מקובע מכדי להבין. אני יהודי בדיוק כמוך ואולי אפילו יותר ממך! אני היהודי החדש!" שרוליק שמט את ספריו על השלג הצחור ורץ הרחק משם. ינקעל התבונן עוד שעות ארוכות בטביעות רגליו של בנו, וידע שמתחת לכל השלג הזה מסתתר רק חול.

יבנה, ישראל, 2012.

זה היה יום שמשי ונעים, צלול אחרי הגשם. מיכאל התרווח בערסל שבכניסה לביתו, לוגם מהקפה של אחר הצהריים. למרות כל הנתונים האלו, דאגה עמוקה קיננה בליבו של מיכאל. הוא הרגיש איך הוא מאבד את יובל בזמן האחרון. הם כמעט ולא רבו. למעשה, הם כמעט ולא דיברו. אבל יובל התחיל לדבר שונה בזמן האחרון, להתנהג שונה. הוא ננער ממחשבותיו כשראה את בנו מחנה את הרכב ויוצא ממנו. "מה נשמע?" שאל מיכאל. יובל משך בכתפיו. "עם מי היית?" "עם שירה." מיכאל נשף באפו. שירה הייתה החברה הלא מוצהרת של יובל, והקשר ביניהם היה עמוק מדי לגיל כה צעיר. "ידעתי שתגיב ככה. הייתי צריך לשקר לך." "מה פתאום? תראה יובל, אני מודה. זה לא מוצא חן בעיניי." "למה לא? גם היא דתייה בדיוק כמוני." "אני מקווה שלא. ראית איך היא מתלבשת? ובכלל, אתם שומרים נגיעה?" "אבא, זה שהיא לא בסטנדרטים שלך ושל אמא, לא אומר שהיא לא בסטנדרטים שלי." "ומה, אם יורשה לי לשאול, הסטנדרטים שלך?" "הסטנדרטים שלי זה שמירת מצוות בגבול הטעם הטוב. אנחנו לא מלאכים. לא צריך להחמיר ולסייג כל דבר. אם יש רבנים שמתירים ללכת ככה ולא לשמור נגיעה אז אין לי שום בעיה." יובל הלך משם בחמת זעם ומיכאל הבחין בכיפה החדשה שלו, קטנה יותר. הבן שלו היה ממש לידו, נראה כמוהו, מתלבש כמוהו, מדבר כמוהו. ועם זאת, כל כך שונה ומרוחק.

במאות הקודמות, המציאות הייתה הרבה יותר שחור לבן. או שאתה יהודי או שאתה גוי. לאט לאט, כשהחלה תקופת ההשכלה, הגוונים נעשו אפרפרים יותר והיה אפשר להיקרא יהודי גם ללא שמירת תורה ומצוות. היום, הכל נראה אפור. לכל אדם יחס שונה לשמירת התורה והמצוות, לחיבור שלו אליהן ולחלק שהם ממלאים בחייו. קצרים בתקשורת בהעברת המסורת מאב לבנו היו לכל אורך ההיסטוריה. אולם בעוד שפעם הדברים היו יותר מוקצנים וברורים לעין, כיום הרבה יותר קשה לעמוד עליהם ולאבחן אותם. כולנו תפילה שהמרירות בסמכות וניפוץ המסורת יקבלו את האיזון הנכון שלהם. שהבנים יבינו שזה שלא כל התשובות נמצאים אצל הוריהם, לא אומר בהכרח שהוריהם טועים. שהמרד יהפוך למסע של חיפוש אמיתי אחר האמת ולגלות שהיא הייתה קרובה משחשבו.

בני-עקיבא סניף יבנה

לוז פעילות שבת

פעולת ערב שבת	מפקד
חבריא ב' כיתות 6-7	חבריא א' כיתות 6-7
21:00	16:30

בואו בשמחה!

לפרטים נוספים:
אוריה הקומורית 64-6644-0523

יש עוד הרבה דברים לעשות כאן... אנחנו עוד רק בהתחלה!!
עוברים רחוק, אבל זקוקים גם לך...

בונים קהילה לשם שמים!

מלא הוראת קבע כפי יכולך והיה שותף בחיזוק העיר!

לתרומה ופרטים נוספים:
רעיה- 050-4531228

ניתן גם להשאיר פרטים במייל העלון.
ואנו כבר נדאג שיעגיע אליך סופסוף

באביב 2042 נפגשתי סוף סוף עם שודד
הים. בדיוק כשהתחלתי לחשוב שהוא לא
בעצם קיים, הוא הופיע לפני והביט
ממרומי שתי המטר שלו על שולחני
בחדרון בקומה 56 כסגן מנהל מחלקת
שיגור וקבלה בחברת הובלה ימית.
"אומרים לי שיש לי משהו שאתה מעוניין

שעת סיפור

סודו של שודד הים

בו", אמר שודד הים.

אכן היה לו. בשנת 2000, לאחר ש"באג
2000" הבעייתי כמעט ולא קרה,
המומנטום שהתחיל עם מכשיר הפקס,
הטלפון הסלולרי והאינטרנט תפס תאוצה
רבה. ב-2002, הורדת קבצים היתה עניין
של מה בכך. ב-2025 המחשב האישי נהיה
אישי ביותר, שכן לכל אדם הרשום
בביטוח לאומי היה דיסק קשיח מותקן
ברשתית העין השמאלית שלו. בדיוק כמו
הקעקוע הנסרק של מס הכנסה בשנת
2010, החוק חייב כל אחד להשתחיל דיסק
קשיח ברשתית. אף אחד לא עשה מזה
סיפור. כולנו היינו עסוקים מדי
בהתייעלות.

ב-2038 התחלנו שבוע עבודה של שבעה
ימים אחרי שביפן התחילו לעבוד שישה
ימים וחצי.

ב-2039 עברנו ליום עבודה של 24 שעות

כאשר סין, איטליה ושוודיה עברו ל-22.
נו, כבר תפסתם את הרעיון.

כמובן שהיינו גם מבלים בדמוקרטיה הכי
יצירתית בעולם. היתה לנו נגישות
אינטרנטית מיידית ל-5,000 ערוצי לוויין
בתוך עפעפי העיניים שלנו. טונות של
משחקי וידאו, כולל משחק פולשי החלל

הקלאסי בתנוד האוזן
הקדמית. אפילו שלט
רחוק עם DVD פלוס

במעיי הדק.

מלחמות כוכבים 44: "התחלה חדשה
אחרת" היה מספר 1 בקופות הקולנוע.
ה"נקיס" זכו באליפות הוירטואלית
החמישית ברצף. שוק המניות הגיע לשיא
של 10 מיליארד. החיים היו טובים.

אולם מסיבה כלשהי הרגשתי גרוע. אכלתי
והתעמלתי, עשיתי הפסקות לשינה וחמצן.
שום דבר לא עזר.

חיפשתי באינטרנט את המושגים "ריקני",
"מדוכא" ו"עצוב", אך כל הזמן קיבלתי
אתרים של סוכני נסיעות וקוקה קולה.
כאשר חיפשתי כמה נשאר משכבת האוזון,
קפץ לי באנר מול העיניים: מרגיש
ריקנות? מדוכא? עצוב? לשודד הים יש
תוכנה שתשנה את חייך. כאשר הקלקתי
שום דבר לא קרה. חשבתי שזהו עוד איזה
ספאם.

ואז התחלתי לשמוע דברים על שודד הים
והתוכנה האסורה שלו. שיגעון, דברים
נהדרים. מה שהיה לו היה יכול לשנות
הכל. להביא חיים לחדרון המשעמם שלי.
אז חיפשתי, פקססתי ושלחתי מיילים,
וחיכיתי. ואז פתאום הוא היה שם, בגודל
אמיתי, ובידו המושטת דיסק בגודל מטבע.

"כמה זה?" שאלתי.

"אין לזה מחיר".

לפני שיכולתי לטעון משהו הוא כבר נעלם.

חיכיתי עד לשעת הדמדומים שלפני
השקיעה והורדתי את הקובץ. התמלאתי
בתחושה מיידית של שמחה ורוגע. בפעם
הראשונה ב-32 שנה, הטלפון פסק
מלצלצל. הפקס הפסיק לפקסס, 5,000
מסכים הפסיקו להקרין. ליד הנרות
הדולקים השתוממתי מן השלווה
האינסופית, מהשקט המהמם. ריחו של
החלה הטריה גירה את אפי. צלילי השירה
המלאכית מילאו את אוזניי. המגע של בתי
ליטף את נשמתי.

עשרים וארבע שעות לאחר מכן הסרתי את
הדיסק וכבר חיכיתי לפעם הבאה
שאשתמש בו.

תקעתי מבט בדיסק וקראתי שוב את
התווית שנכתבה בכתב יד: שבת 1.0.

הצ'ין תורני-הברני יבנה

בית-מדרש "פס פס פס"

בס"ד

שבת	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	
פרשת- שבוע	תפילת שחרית חז"ל א"כ שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית חז"ל א"כ שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית חז"ל א"כ שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית חז"ל א"כ שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית חז"ל א"כ שיעור 'פלא יועץ'	5:30
ילדים	גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	
סיפורים תהילים ו-פ"ט	הרב שיק'ה סהצרי 'אורחות צדיקים'	הרב עובדיה סאנע הלכה	הרב אריה סעדיה 'מסילת ישרים'	הרב משה סליחי 'ספר שמואל'	חבורות	19:30-20:30
אבות וילדים	נוער ומעלה	גברים ונשים	נשים וגברים	גברים	גברים	
			הרב משה סליחי 'ספר שמואל'			20:30-21:15
			נשים			

*בית המדרש מתק"ם
בבית-הכנסת 'אוהל משה'
(רח' הנשר 2)

תעלון יוצא בסיוע
מחפלי בית-הכנסת
'בוכרים'

בס"ד

תבליני א.א.

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחות, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בהשגחת הרבנות יבנה